

De tien families Ooijevaar van de rijke Wijzend

DOOR INA BROEKHUIZEN

NIBBIXWOUD - Honkvaast zijn ze. De bewoners van de Oosterwijzend in Nibbixwoud. De Molten, de Zuikers en niet te vergeten de Ooijevaren. Op tien adressen aan de rolke Woizend' woont een Ooijevaar. Allemaal familie van elkaar, bijna allemaal ruinders. Want rond de Oosterwijzend ligt goede grond. Vooral voor de anemonteelt.

De broers Joop, Jack en Kees Ooijevaar zitten aan de koffie. Verhalen, herinneringen en landaanmen vliegen over tafel. Vroeger was de Oosterwijzend een smalle straat met een slecht wegdek en aan weerszijden populieren. Tijdens de verkaveling, begin jaren tachtig, werd de weg verbreed en de bomen getooid, de elektriciteitsleidingen gingen ondergronds en er kwam gas.

Fietspad

Nu is het een ruime, gasafleerde weg met jonge iepen. Nog steeds loopt de Oosterwijzend dood, maar sinds enkele jaren is het fietspad 't Sellicum - genoemd naar een oude land- en watermaam - een verbinding met Midwoud. Voor de mensen van Nibbixwoud, die een rondje willen lopen of fietsen, een mooie route, vinden de gebroeders Ooijevaar.

Maar de schooljongens zorgen voor overlast. Afrasteringen in de sloot, vuilnisbakken die omgeraapt worden. „En laars is mijn 'bouwfries' weggepikt", vertelt Kees. „Die stond gewoon achter op de bouw!”

Ongelukkige gebeurtenissen in de straat waar iedereen elkaar van jongs af aan kent. Jack. „Op



Negen families Ooijevaar bij het bedrijf van Wilfred Ooijevaar, zoon van Joop. Hans en Pleuni Ooijevaar-de Heer en Diet Ooijevaar-Rijs zijn met vakantie. V.l.n.r. Saskia Ooijevaar-van Diepen, Jack, Jeroen, Joke Ooijevaar-Boon, Kees, Peter, Ria Ooijevaar-Bakker, Harry, Marga Ooijevaar-Conijn, Sandra Ooijevaar-Ham, Wilfred, Joop, Truus Ooijevaar-van Opnem, Cor, Lida Ooijevaar-Molenaar, Jan, Marjolijn Ooijevaar-Zuidevent.

FOTO HENK DE WERD

school al vormden we een eigen klikke. We speelden altijd samen. Trouwens veel mensen worden hier nog in het huis waar ze geboren zijn. Kees Zuiker, Jan

Klijn, de familie Mol, Piet de Vries. Wat er zo aantrekkelijk is aan hun straat? „We hebben de ruimte en we

geven de mensen hier de ruimte”, stelt Joop. Tot de gemeentelijke herindeling van 1979 liep de scheiding van de gemeentes Nibbixwoud en Midwoud in het

midde van de weg. De naam Wijzend gold oorspronkelijk voor een water en voor de er langs lopende kaade of waterkering, aldus Jan Panne-

EVEN BUURTEN

keet in zijn boek over Noord-Hollandse plaatsnamen. Het woord 'wijzend' houdt verband met het werkwoord 'wijzen': het aanwijzen van een tracé voor een kaade of waterkering. Veel 'wijzenden' vormen dan ook de grens tussen een waterschap, banne of dorpsgebied.

Opvolgers

Jan A. Ooijevaar, de vader van de broers, woonde zijn hele leven op de Oosterwijzend. Toen hij trouwde met Marie Roozendaal verbouwde hij tweehonderd roeden tulpen. Gepeld deden die twee gulden vijftig per roede. „Moeder heeft de eerste zes weken van haar trouwen aldor in haar eenje in de schuur zitten pellen”, vertelt Joop.

Jan en Marie kregen negen kinderen, onder wie zes jongens. De oudste zoon overleed, de andere vijf wonen op de Wijzend en werden allemaal landbouwer. Jack. „Op school kregen we al landbouwverlof toen we tien jaar waren. We moesten helpen aardappelen rooien. Waarom ik ruider werd? Misschien uit onzekerheid. Ik dacht: dit kan ik teminster! De anderen lachen maar geven hem wel gelijk. Kees ging een blauwe maandag intern naar de kweekschool. „Daar was alles zo anders. Ik wou graag weer terug naar Nibbik.”

Aan de Wijzend woonden vroeger huis aan huis kleine ruinders. „Zodoende konden wij hier ook allemaal beginnen toen we in de jaren zestig trouwden”, legt Joop uit. „Eerst had pa vijf bunder land, later kocht hij er nog zeven bunder bij.

Wijzend

NIBBIXWOUD - 'Rijke Wijzend' wordt de Oosterwijzend genoemd, ter onderscheiding van de arme Wijzend, de Westervijzend, die westelijk van Nibbixwoud naar Wognum loopt. „Ook zonder kunstsmest groeide het hier goed”, vertelt Kees Ooijevaar.

„Vroeger was hier allerehande teelt. Aardappelen, uien, bollen, witlof. Nu verbouwen we vooral anemomen. Ja, schrijf dat maar met acht hoofdletters! Hier is de enige plek in Nederland waar anemomenzaad wordt gezaaid.

Na één jaar oogsten we de bolletjes en die worden eldros weer gebruikt om bloemen mee te telen. Het is een kleinschalige bouw en erg arbeidsintensief.”

De afgelopen weken was het te nat om te oogsten. „We moeten nu eigenlijk de bolletjes zeven, maar dat gaat niet.” Naast anemomen worden er momenteel aardbeien, graan en ranonkels geteeld op de Oosterwijzend. „Verhutzen? Echt nooit!” lachen de gebroeders Ooijevaar. „We wonen hier erg blij!”

Toen konden de jongste twee broers ook bouwver worden. „De appel valt niet ver van de boom, want de vijf broers hebben allemaal een zoon of een neef als opvolger.